Kozalak Sarayı

Yavuz DEMİRKIRAN

Kozalak Sarayı

Yavuz DEMİRKIRAN

Ormanın kalbinde, eğrelti otlarının boy verdiği ve yosunların yumuşacık halılar serdiği yerde, minik böceklerden oluşan bir koloni yaşardı. Pirinç tanesinden büyük değillerdi ama kalpleri kocaman hayallerle doluydu. Neşeli liderleri Pip, minik bir meşe palamudu başlığı takar ve örgü ottan bir çanta taşırdı. Her sabah arkadaşlarını parlak bir gülümsemeyle ve günün planıyla selamlardı.

Güneşli bir sabah, en küçük böcek olan Vızvız eğrelti otlarının arasından hızla geçti. Siyah benekli parlak yeşil kabuğu ışıldıyor, mavi çiçek yaprağından pelerini arkasında dalgalanıyordu. Aniden durdu. İşte orada, açıklıkta, şimdiye kadar gördüğü en büyük kozalak yatıyordu! Minik böcekler için bir ağaç kadar yüksekti, pulları ahşap kiremitler gibiydi. 'Çabuk gelin!' diye bağırdı Vızvız, menekşe rengi gözleri kocaman açılmıştı.

Pip koşarak geldi, kehribar rengi gözleri hayretle parlıyordu. Bilge büyükanne böcek Nine, sarı yosun şalına sıkıca sarınmış ve çiy tanesi gözlükleri ışıldayarak yavaşça arkalarından geldi. 'Amanın,' dedi yumuşak bir sesle, 'ne muhteşem bir kozalak!' Yakındaki bir kütükten ziyarete gelen karınca Tilly, dal yürüme değneğine hafifçe vurup gülümsedi. 'Mükemmel,' dedi. 'Onu sarayımız yapabiliriz!'

Böcekler sevinçle bağırdı. Pip yeşil çantasından minik bir harita çıkarıp planlar çizdi. 'Herkese odalar lazım olacak,' dedi. 'Bir de uyumak için rahat köşeler.' Vızvız yerinde zıpladı. 'Yataklar için yumuşak yosun bulabilirim!' diye haykırdı. Nine bilgece başını salladı. 'Takım çalışması bunu görkemli yapar,' dedi. 'Her birimizin özel bir işi var.'

Böylece böcekler işe koyuldu. Bazıları pulları birbirine yapıştırmak için minik çam sakızı topları yuvarladı. Diğerleri küçük merdivenler yapmak için yaprak ve dal parçaları taşıdı. Vızvız mavi pelerini dalgalanarak oradan oraya koşturdu, yosun ve yapraklar getirdi. Pip herkesi düzenledi, neşeli talimatlar verdi. 'Harika gidiyorsunuz!' diye cesaretlendirdi. 'Kozalak sarayımız şekilleniyor!'

Böcekler kozalağın içini oyarak rahat odalar yaptı. Üst üste binen pullardan bir tavanı olan büyük bir salon ve içeriye güneş ışığı süzülen minik pencereler yaptılar. Nine uyku odalarını denetledi, her yatağın yumuşak ve sıcak olmasını sağladı. 'Bir sarayın rahatlığa ihtiyacı vardır,' dedi, bir yosun battaniyeyi yerine yerleştirirken. Böcekler mutlulukla çalıştı, minik bacakları hızlıca koşturdu.

Karınca Tilly parlak mavi gözleriyle izledi. Fikirler konusunda çok akıllıydı. 'Bir gözetleme kulesi eklemeliyiz,' diye önerdi, meyve uçlu değneğiyle işaret ederek. 'Böylece tehlikeyi uzaktan görebiliriz.' Pip kabul etti ve kısa süre sonra kozalağın tepesinden bir dal kule yükseldi. Vızvız ilk önce tırmandı ve pelerinini salladı. 'Bütün ormanı görebiliyorum!' diye duyurdu.

Günler geçti ve kozalak sarayı daha da güzelleşti. Böcekler zemin katta minik mantarlardan bir bahçe ve rahat bir köşede yaprak sayfalardan bir kütüphane ekledi. 'Bu şimdiye kadarki en güzel ev,' dedi Vızvız, yosunlu bir köşeye sokulurken. Nine gülümsedi. 'Sadece saray değil,' dedi. 'Ona kattığımız sevgi.' Herkes başını salladı, gurur duydu.

Ama bir sabah, böcekler çiçek nektarından oluşan kahvaltılarını bitirirken, yer sarsılmaya başladı. 'Ne oluyor?' diye bağırdı küçük bir böcek. Kozalak sallandı. Sonra yüksek bir gıcırtıyla yuvarlanmaya başladı! Yokuş aşağı gitti, hızlandı. Böcekler yuvarlanıp döndü, sarayları dönüp durdu. 'İmdat!' diye bağırdılar. 'Sarayımız yuvarlanıp gidiyor!'

Pip minik bacaklarını toprağa sokmaya çalıştı ama kozalak çok ağırdı. Vızvız pelerinini çırptı ama onu durduramayacak kadar küçüktü. Nine gözlüklerine sarıldı ve herkesi sakinleştirmeye çalıştı. 'Bir arada kalın!' diye seslendi. 'Bir şeyler düşüneceğiz!' Ama kozalak yuvarlanmaya devam etti, giderek hızlandı, doğruca tepenin altındaki büyük bir yaprak yığınına doğru gitti.

Karınca Tilly yuvarlanmıyordu. Dışarıdaydı, yürüme değneğine düşünceli düşünceli vuruyordu. Mavi gözleri bir fikirle parladı. 'Çabuk!' diye bağırdı böceklere. 'Şu uzun dalları ve sağlam ot saplarını kapın! Dev bir fren yapacağız!' Böcekler anlamadı ama Tilly'ye güvendiler. Dalları ve otları toplamak için koşturdular, olabildiğince hızlı birlikte çalıştılar.

Tilly böceklere dalları ve otları tepenin altında toprağa saplamalarını söyledi, bir çeşit çit yaptılar. 'Şimdi örümcek ipeğiyle bağlayın!' diye seslendi. Böcekler ipeği sıkıca ördü. Kozalak tam tepeye ulaştığında dal çite çarptı. Çit eğildi ama dayandı. Kozalak yavaşladı, sallandı ve sonunda hafif bir takırtıyla durdu. Herkes sevinçle bağırdı!

Böcekler dışarı tırmandı, başları dönüyordu ama güvendeydiler. 'Bizi kurtardın!' dedi Pip Tilly'ye. Tilly gülümsedi. 'Bizi biz kurtardık,' dedi. 'Takım çalışması ve iyi bir fikir her şeyi durdurabilir.' Nine Vızvız'a ve diğerlerine sarıldı. 'Sarayımızın yerinde kalmasını sağlayalım,' dedi. Böylece böcekler kozalağın etrafına sağlam bir taban yapmak için daha fazla dal ve ot kullandı, böylece bir daha asla yuvarlanmayacaktı.

Saray güvenceye alınınca böcekler rahat odalarına döndü. Yosunlu bir hoş geldin paspası ve 'Kozalak Sarayı' yazan bir tabelası olan küçük bir sundurma eklediler. Vızvız mavi pelerinini minik bir çengele astı ve mutlulukla iç çekti. 'Böyle akıllı arkadaşlarımız olduğu için çok mutluyum,' dedi. Pip başını salladı. 'Bir de cesur olanlar,' diye ekledi. 'Bir de iyi kalpli olanlar,' dedi Nine, herkese gülümseyerek.

Tilly de kalıp sarayda yaşamaya karar verdi. Dal yürüme değneğini yeni iyileştirme fikirlerini göstermek için kullandı. Böcekler nektar ve bal şebneminden oluşan bir ziyafetle kutladı. Şarkılar söylediler ve büyük salonda dans ettiler. Nine sarayın yuvarlandığı günü anlattı ve şimdi herkes buna gülüyordu. 'Korkmuştuk,' diye itiraf etti Vızvız, 'ama birlikte çalıştık.'

Ve böylece minik böcekler ve akıllı karınca arkadaşları Kozalak Sarayı'nda mutlu mesut yaşadılar. Takım olarak çalıştığında hiçbir sorunun çok büyük olmadığını öğrenmişlerdi. Hayal gücü ve iyilikle dev bir kozalağı harika bir eve dönüştürmüşlerdi. Ve her gün Pip meşe palamudu başlığını takar ve şöyle derdi: 'Sarayımızda bir gün daha! Hadi birlikte harika yapalım.'